

Datum van inontvangstneming : 23/09/2022

Zaak C-416/22

Samenvatting van het verzoek om een prejudiciële beslissing overeenkomstig artikel 98, lid 1, van het Reglement voor de procesvoering van het Hof van Justitie

Datum van indiening:

21 juni 2022

Verwijzende rechter:

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

20 juni 2022

Verzoekende partij:

EDP – Energias de Portugal, S.A.

Verwerende partij:

Autoridade Tributária e Aduaneira

Voorwerp van de procedure in het hoofdgeding

Het onderhavige geding strekt ertoe te vernemen of, in de zin van de rechtspraak van het Hof van Justitie van de Europese Unie, met het oog op al dan niet-onderwerping aan de Imposto do Selo (zegelrecht) van verrichtingen met betrekking tot i) biedingen tot aankoop van obligaties in contanten, ii) uitgifte van obligaties en iii) openbare biedingen tot inschrijving op aandelen, deze verrichtingen moeten worden aangemerkt als „globale verrichtingen”, zodat de uitdrukking „daarmee verband houdende formaliteiten” [in artikel 5, lid 2, onder b), van richtlijn 2008/7/EG van de Raad van 12 februari 2008] – oftewel formaliteiten in verband met die verrichtingen voor het bijeenbrengen van kapitaal – de financiële-bemiddelingsdiensten omvat die in het kader van die verrichtingen worden afgenomen, en dus of dergelijke diensten moeten worden geacht te zijn uitgesloten van de werkingssfeer van het in het nationale recht voorziene zegelrecht.

Voorwerp en rechtsgrondslag van de prejudiciële verwijzing

Uitlegging van het Unierecht, met name artikel 5, lid 2, onder b), van richtlijn 2008/7/EG van de Raad van 12 februari 2008 betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal (PB 2008, L 46, blz. 11) – Artikel 267 VWEU, onder b)

Prejudiciële vragen

„1. Moeten verrichtingen met betrekking tot i) biedingen tot aankoop van obligaties in contanten, ii) uitgiftes van obligaties en iii) openbare biedingen tot inschrijving op aandelen worden aangemerkt als „globale verrichtingen” in de zin van de rechtspraak van het Hof in de arresten ██████████ (C-299/13) en Air Berlin (C-573/16)?

2. Moet de uitdrukking „**daarmee verband houdende formaliteiten**” in artikel 5, lid 2, onder b), van richtlijn 2008/7/EG van de Raad van 12 februari 2008 aldus worden uitgelegd dat daaronder ook de financiële-bemiddelingsdiensten vallen die bijkomend worden afgenomen bij verrichtingen met betrekking tot i) biedingen tot aankoop van obligaties in contanten, ii) uitgiftes van obligaties en iii) openbare biedingen tot inschrijving op aandelen?

3. Kan artikel 5, lid 2, onder b), van richtlijn 2008/7/EG van de Raad van 12 februari 2008 aldus worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat zegelrecht wordt geheven op provisies die in rekening worden gebracht voor door een bank verleende financiële-bemiddelingsdiensten met betrekking tot een i) terugkoop van schuldinstrumenten, ii) uitgifte en plaatsing op de markt van verhandelbare effecten en iii) kapitaalverhoging door middel van openbare inschrijving op uitgegeven aandelen, welke diensten de verplichting met zich meebrengen de beleggers te identificeren en met hen in contact te treden met het oog op de distributie van de effecten, de ontvangst van inschrijvings- of aankooporders en, in bepaalde gevallen, de aankoop van de effecten waarop het bod is uitgebracht?

4. Maakt het voor de beantwoording van bovengenoemde vragen verschil of de verlening van de financiële diensten wettelijk verplicht dan wel facultatief is?”

Aangevoerde bepalingen van Unierecht

Richtlijn 2008/7/EG van de Raad van 12 februari 2008 betreffende de indirecte belastingen op het bijeenbrengen van kapitaal, met name artikel 5, lid 2, onder b), en artikel 6, lid 1, onder a)

Aangevoerde bepalingen van nationaal recht

Artikel 1, lid 1, en artikel 4, lid 2, onder c), van de Código do Imposto do Selo (wetboek zegelrecht; hierna: „CIS”)

Tabela Geral do Imposto do Selo (algemene tabel van het zegelrecht; hierna: „TGIS”), gehecht aan de CIS, punt 17.3.4

Korte uiteenzetting van de feiten en de procedure

- 1 Verzoekster is een op het nationale grondgebied gevestigde handelsvennootschap die zich direct dan wel indirect bezighoudt met de bevordering, de potentiëring en het beheer van bedrijven en activiteiten in de energiesector, zowel op nationaal als op internationaal niveau, met als doel te zorgen voor groei en verbetering van de prestaties van alle vennootschappen van haar groep.
- 2 Verzoekster wordt beschouwd als een „belastingplichtige van aanzienlijk economisch en fiscaal belang” in de zin van artikel 68-B van de Lei Geral Tributária (algemene belastingwet).
- 3 In de begrotingsjaren 2019 en 2020 heeft verzoekster overeenkomstig punt 17.3.4 TGIS voor een totaalbedrag van 1 383 137,62 EUR zegelrecht betaald over de waarde van de provisies die zij aan ingezet en niet-ingezet kredietinstellingen was verschuldigd voor de door die instellingen verleende bemiddelingsdiensten in het kader van verrichtingen met betrekking tot biedingen tot aankoop van obligaties in contanten, de plaatsing van en inschrijving op nieuwe, in die begrotingsjaren uitgegeven obligaties en kapitaalverhogingen door middel van openbare inschrijving. Punt 17.3.4 TGIS bepaalt dat op „andere provisies en tegenprestaties voor financiële diensten” een tarief van 4 % wordt toegepast.
- 4 Verzoekster heeft in een aantal situaties, op eigen aangifte, zegelrecht betaald.
- 5 Ten eerste heeft verzoekster namelijk in de context van een bod tot aankoop in contanten – door verzoekster – van obligaties die door een vennootschap van haar groep (EDP) waren uitgegeven, aangeboden om door die vennootschap uitgegeven schuldbewijzen terug te kopen van de respectieve obligatiehouders. Dat aanbod was er met name op gericht de portefeuille van schulden van EDP te optimaliseren.
- 6 Met het oog op die transactie heeft verzoekster met kredietinstellingen een overeenkomst voor het verlenen van financiële-bemiddelingsdiensten (Dealer Management Agreement) gesloten, waarbij deze instellingen zich er onder meer toe verbonden de houders van de betrokken obligaties te identificeren en met hen in contact te treden teneinde hun verzoeksters bod tot aankoop toe te zenden.
- 7 Over deze dienstverlening heeft verzoekster provisies betaald, waarvan het bedrag was gekoppeld aan het aantal obligaties dat daadwerkelijk naar aanleiding van het bod was gekocht, en was onderworpen aan zegelrecht, dat door verzoekster, op eigen afgifte, werd betaald.
- 8 Ten tweede heeft verzoekster in de context van een uitgifte van obligaties met een aantal niet-ingezet bankinstellingen (Deal Managers) een overeenkomst tot

plaatsing en inschrijving op de markt van door haar uitgegeven obligaties gesloten.

- 9 Bij die overeenkomst hebben de Deal Managers zich er met name toe verbonden rechtstreeks in te schrijven op de uitgegeven obligaties en ze direct te kopen, of, als alternatief, marktonderzoek te doen om een koper te vinden voor de gedeeltelijke of volledige inschrijving op de uitgegeven obligaties. Als tegenprestatie betaalde verzoekster bemiddelingsprovisies voor een bedrag ten belope van een percentage dat was gekoppeld aan het bedrag van de gedane uitgifte. Over het provisiebedrag diende zegelrecht te worden betaald, dat voor rekening van verzoekster kwam.
- 10 Ten derde heeft verzoekster in de context van een overeenkomst tot plaatsing en inschrijving op de markt van effecten die haar vennootschappelijk kapitaal vertegenwoordigen, de betrokken transacties uitgevoerd met een groep niet-ingezeten bankinstellingen.
- 11 Met deze kapitaalverhoging werd beoogd het nodige kapitaal bijeen te brengen om de aankoop door EDP van, met name, 100 % van de activiteiten op het gebied van hernieuwbare energie van een andere vennootschap te financieren.
- 12 De bij deze transactie betrokken bankinstellingen hebben niet alleen verzoekster geholpen de prijs van het openbare bod tot inschrijving op de effecten in kwestie te bepalen, maar ook aan verzoekster onderhandelingsdiensten verleend voor de inschrijving op het betreffende bod door potentiële beleggers. Als tegenprestatie heeft verzoekster bemiddelingsprovisies betaald. Over de provisie diende zegelrecht te worden betaald, dat voor rekening van verzoekster kwam.
- 13 De hierboven bedoelde heffingen werden voldaan tussen januari en maart 2019, in januari 2020, tussen maart en juni 2020, en in augustus en september 2020.
- 14 Op 15 februari 2021 heeft verzoekster bestuursrechtelijk bezwaar gemaakt tegen de heffing op eigen aangifte van zegelrecht voor een totaalbedrag van 1 383 137,62 EUR, oftewel het door verzoekster betaalde zegelrecht op de aan ingezeten en niet-ingezeten kredietinstellingen verschuldigde provisie betreffende de financiële diensten die zij hadden verleend in het kader van verrichtingen met betrekking tot biedingen tot aankoop van obligaties in contanten, uitgifte van obligaties en kapitaalverhoging, zoals hierboven uiteengezet. De heffingen werden overeenkomstig punt 17.3.4 TGIS vastgesteld.
- 15 In haar bezwaarschrift verzocht verzoekster om nietigverklaring van die heffingen en, dientengevolge, terugbetaling van de betaalde belasting, vermeerderd met vertragingsrente over dat bedrag.
- 16 Bij brief van 27 mei 2021 werd verzoekster meegedeeld dat haar bestuursrechtelijk bezwaar naar verwachting zou worden afgewezen en dat zij het recht had om via een hoorzitting betrokken te worden bij de beslissing, welk recht zij niet heeft uitgeoefend.

- 17 Bij brief van 13 juli 2021 werd verzoekster meegedeeld dat haar bestuursrechtelijk bezwaar diezelfde dag was afgewezen. In de beslissing werd geconcludeerd dat het totaalbedrag van 1 383 137,62 EUR voor de begrotingsjaren 2019 en 2020 was verschuldigd omdat de betrokken provisies cumulatief voldeden aan de objectieve en subjectieve vereisten van punt 17.3.4 TGIS en dus overeenkomstig artikel 1, lid 1, CIS aan zegelrecht waren onderworpen, wat betekende dat er geen sprake was van onrechtmatigheden.
- 18 Op 12 oktober 2021 heeft verzoekster bij de verwijzende rechter, de Tribunal Arbitral Tributário (scheidsgerecht voor belastingzaken, Portugal), een verzoek ingediend om een arbitrageprocedure aanhangig te maken. Verweerster is de Autoridade Tributária e Aduaneira (belasting- en douaneautoriteit, Portugal).
- 19 Verzoekster vraagt de verwijzende rechter zich uit te spreken over de afwijzing van het bestuursrechtelijke bezwaar en over de wettigheid van de bestreden heffingen, en vordert dat de afwijzing van haar bezwaar en de onderliggende zegelrechtheffingen onwettig en nietig worden verklaard wegens schending van het Unierecht, alsook dat de onverschuldigd betaalde bedragen worden terugbetaald en de overige rechtsgevolgen effect sorteren, met name de betaling van verdragingsrente.
- 20 Daarnaast heeft verzoekster de verwijzende rechter verzocht een verzoek om een prejudiciële beslissing in te dienen, voor het geval er nog twijfels zouden bestaan.
- 21 Op 4 februari 2022 heeft verweerster een verweerschrift ingediend, waarin zij eist dat het verzoek om een arbitrageprocedure wordt afgewezen en dat zij, na afwijzing van alle vorderingen, in het gelijk wordt gesteld.

Voornaamste argumenten van partijen in het hoofdgeding

Argumenten van verzoekster

- 22 Verzoekster is van mening dat de overeenkomstig punt 17.3.4 TGIS opgelegde zegelrechtheffingen, waarbij de provisies worden belast die zijn betaald aan diverse bankinstellingen die bij de betrokken verrichtingen als bemiddelaar hebben gefungeerd, in strijd zijn met richtlijn 2008/7/EG, aangezien dergelijke provisies formaliteiten in verband met verrichtingen zijn die niet aan indirecte belastingen mogen worden onderworpen, aangezien de belasting over die verrichtingen de economische ontwikkeling en de toegang tot de voor het bijeenbrengen van kapitaal noodzakelijke financiële middelen belemmert.
- 23 Verzoekster betoogt dat zij vanwege haar financieringsbehoefte heeft gebruikgemaakt van de financiële-bemiddelingsdiensten waarover zij provisies heeft betaald.
- 24 Deze provisies zijn betaald als tegenprestatie voor diensten die enkel en alleen zijn afgenomen met het oog op de door verzoekster uitgevoerde (hoofd-)verrichtingen

met betrekking tot biedingen tot aankoop van obligaties, de uitgifte van obligaties en kapitaalverhogingen. Het is derhalve duidelijk dat de uitgevoerde bemiddelingsactiviteiten geen doel op zich vormen, daar zij volledig afhankelijk zijn van de hoofdverrichtingen waaraan zij inherent zijn.

- 25 Gezien het feit dat het gaat om [met bepaalde verrichtingen] verband houdende formaliteiten in de zin van het Unierecht, zijn de omstreden provisiës dus niet aan zegelrecht onderworpen.
- 26 Artikel 1, lid 1, CIS bepaalt echter dat het zegelrecht „van toepassing is op alle handelingen, overeenkomsten, documenten, effecten, [handelspapieren] en andere in de [TGIS] opgenomen feiten en rechtssituaties, met inbegrip van de kosteloze overdracht van goederen”, en volgens punt 17.1 TGIS wordt het gebruik van krediet na de toekenning ervan aan die belasting onderworpen, met andere woorden, de financiering in het algemeen is aan die belasting onderworpen.
- 27 Volgens verzoekster bepaalt punt 17.3.4 TGIS dat „andere provisiës en tegenprestaties voor financiële diensten” aan het zegelrecht zijn onderworpen, en artikel 4, lid 2, onder c), CIS dat de door verzoekster betaalde provisiës zijn onderworpen aan het zegelrecht in Portugal, ook al zijn zij geïnd door in het buitenland gevestigde kredietinstellingen of financiële vennootschappen.
- 28 Verzoekster voegt daaraan toe dat zij overeenkomstig artikel 3, lid 3, onder g), CIS zelf in laatste instantie de last van het zegelrecht dient te dragen, hetgeen betekent dat er krachtens de nationale wettelijke regeling geen enkele regel bestaat die voorschrijft dat de omstreden, door haar betaalde financiële-bemiddelingsprovisiës niet zijn onderworpen aan dan wel zijn vrijgesteld van belasting; dergelijke provisiës zouden derhalve zijn onderworpen aan het zegelrecht en niet daarvan zijn vrijgesteld indien uitsluitend de nationale wettelijke regeling van toepassing zou zijn.
- 29 Verzoekster stelt echter dat dit niet het geval is en beroept zich in dit verband op de niet-belastbaarheid als bedoeld in richtlijn 2008/7/EG, die de heffing van indirecte belastingen door de lidstaten regelt, waaronder het zegelrecht, ter zake van i) de inbreng van kapitaal in kapitaalvennootschappen, ii) herstructureringsmaatregelen waarbij kapitaalvennootschappen zijn betrokken, en iii) de uitgifte van bepaalde effecten en obligaties (artikel 1 van richtlijn 2008/7/EG).
- 30 Tegen deze achtergrond beroept verzoekster zich op artikel 5, lid 2, van deze richtlijn, waarin is bepaald dat de lidstaten geen enkele indirecte belasting heffen, in welke vorm ook, ter zake van de in dat lid genoemde verrichtingen.
- 31 Verzoekster voert aan dat de algemene regel inhoudt dat de in artikel 5, lid 2, onder a) en b), van richtlijn 2008/7/EG beschreven verrichtingen niet aan indirecte belastingen zijn onderworpen en dat daarop de in artikel 6, lid 1, van die richtlijn vastgestelde uitzonderingen van toepassing zijn. Zij is evenwel van oordeel dat het geen zin heeft om te beweren, zoals verweerster doet, dat indien de Uniewetgever

de lasten die voortvloeien uit overeenkomsten tot uitgifte van obligaties en handelspapieren die door kredietinstellingen in hun hoedanigheid van financiële bemiddelaar worden geïnd, niet aan het zegelrecht had willen onderwerpen, het zou hebben volstaan om dit te bepalen in artikel 5, lid 2, onder a) en b), van richtlijn 2008/7/EG, hetgeen hij niet heeft gedaan.

- 32 Verzoekster meent in feite dat de situatie juist omgekeerd is: aangezien de Uniewetgever ervoor heeft gekozen om niet alle verrichtingen van bepaalde aard – met name formaliteiten in verband met de verrichtingen die uitdrukkelijk zijn vermeld in artikel 5, lid 2, van richtlijn 2008/7/EG – aan belasting te onderwerpen door de uitzonderingen te preciseren, had hij, indien hij de omstreden lasten aan het zegelrecht had willen onderwerpen, ermee kunnen volstaan dit aan te geven in de diverse letters van artikel 6, lid 1, van die richtlijn, hetgeen hij niet heeft gedaan.
- 33 Volgens verzoekster kunnen daarom zowel de provisies waarover zij zegelrecht heeft betaald als de diensten die aan die provisies ten grondslag liggen, vallen onder het begrip formaliteiten in verband met uitgevoerde verrichtingen met betrekking tot biedingen tot aankoop van obligaties in contanten, de uitgifte van obligaties en kapitaalverhogingen, en kunnen zij dus niet aan het zegelrecht worden onderworpen.
- 34 Haars inziens is in de rechtspraak van het Hof reeds uitgebreid ingegaan op de niet-onderwerping aan indirecte belastingen, zoals het zegelrecht, overeenkomstig richtlijn 2008/7/EG. Uit deze rechtspraak volgt dat de beste uitlegging van belastbaarheid als bedoeld in die richtlijn de door de verzoekster bepleite uitlegging is.
- 35 In dit opzicht betoogt verzoekster dat de verschillen in uitlegging van de omvang en draagwijdte van het begrip „[met bepaalde verrichtingen] verband houdende formaliteiten” in richtlijn 2008/7/EG slechts kunnen worden opgeheven in de door het Hof aangegeven zin. Dit betekent dat het verbod om verrichtingen voor het bijeenbrengen van kapitaal aan belastingen te onderwerpen ook moet gelden voor verrichtingen die moeten worden geacht integrerend deel uit te maken van een globale verrichting vanuit het oogpunt van het bijeenbrengen van kapitaal. Verzoekster verwijst in dit verband met name naar het arrest van 19 oktober 2017 in zaak C-573/16, Air Berlin (EU:C:2017:772, punt 36), waarin het Hof oordeelde dat de voorafgaande overdracht van alle aandelen van het bedrijf aan een centrale effectenbewaarinstelling, die geen gevolg heeft gehad voor de economische eigendom, niet kan worden beschouwd als een overdracht van effecten die een autonome verrichting vormt waarover overeenkomstig artikel 12, lid 1, onder a), van de toenmalige richtlijn 69/335 rechten kunnen worden geheven. Deze overdracht moet worden beschouwd als een louter bijkomende verrichting, die deel uitmaakt van de verrichting ter toelating van de aandelen aan de beurs die, overeenkomstig artikel 11 van richtlijn 69/335, aan geen enkele belasting, in welke vorm ook, kan worden onderworpen.

- 36 Verzoekster stelt dat het duidelijk is dat de provisie die verschuldigd waren voor de door haar afgenomen financiële-bemiddelingsdiensten, die absoluut noodzakelijk waren met het oog op de verrichtingen met betrekking tot de aankoop van obligaties, de uitgifte van obligaties en openbare biedingen tot inschrijving op aandelen, vallen onder het begrip formaliteiten in verband met die verrichtingen als bedoeld in richtlijn 2008/7/EG.
- 37 Verzoekster voegt daaraan toe dat, wat de uitgevoerde kapitaalverhoging betreft, de afname van de betrokken diensten en, bijgevolg, de betaling van de dienovereenkomstige provisie geen discretionaire beslissing van haar kant waren, maar een verplichting die is neergelegd in artikel 113 van de Código dos Valores Mobiliários (wetboek betreffende effecten), waaraan moet worden voldaan om een kapitaalverhoging te mogen uitvoeren.
- 38 Verzoekster voert aan dat punt 17.3.4 TGIS – in die zin uitgelegd dat het zegelrecht moet worden geheven op provisie die verschuldigd zijn voor financiële-bemiddelingsdiensten die formaliteiten in verband met verrichtingen voor het bijeenbrengen van kapitaal zijn die overeenkomstig artikel 5, lid 2, van richtlijn 2008/7/EG niet belastbaar zijn – ongrondwettig is, aangezien het in strijd is met het in de Portugese grondwet neergelegde beginsel van voorrang van het Unierecht.
- 39 Bijgevolg is verzoekster van mening dat verweerster verplicht is de nationale regels conform het Unierecht uit te leggen, zonder belemmeringen op te werpen of afbreuk te doen aan de nuttige werking van de Unieregels met rechtstreekse werking, zoals die welke voortvloeien uit het verbod om zegelrecht te heffen op de betrokken verrichtingen of daarmee verband houdende verrichtingen.

Argumenten van verweerster

- 40 Verweerster is op haar beurt van mening dat de obligaties of aandelen zelf niet worden belast, maar enkel de vergoeding die de kredietinstellingen verzoekster hebben aangerekend voor de verlening van een financiële-bemiddelingsdienst, bestaande in bemiddeling bij de overdracht (aankoop en/of verkoop) van die effecten aan potentiële beleggers. Deze situatie is niet alleen niet verboden, maar ook toegestaan op grond van artikel 6, lid 1, onder a), van richtlijn 2008/7/EG. Verweerster stelt dat de financiële-bemiddelingsprovisie (en het daarop te heffen zegelrecht) die voortvloeien uit de door verzoekster afgenomen financiële diensten, niet kunnen worden geacht binnen de werkingssfeer van richtlijn 2008/7/EG te vallen, en herhaalt dat het niet gaat om een situatie die kan worden beschouwd als een met bepaalde verrichtingen verband houdende formaliteit.
- 41 Verweerster betoogt dat er geen parallel kan worden getrokken tussen belastingheffing op de inbreng van kapitaal in een kapitaalvennootschap, herstructureringsmaatregelen of uitgifte van bepaalde effecten en obligaties – die

krachtens de richtlijn is verboden – en belastingheffing op financiële-bemiddelingsprovisies – waar het in casu om gaat.

- 42 Verweerster voert aan dat, hoe belangrijk de verlening van financiële-bemiddelingsdiensten ook is geweest voor het welslagen van de verrichtingen in kwestie, het gaat om louter bijkomende overeenkomsten die juridisch verschillen van – en niet mogen worden verward met – de verrichting voor het bijeenbrengen van kapitaal zelf. De bestreden heffingen, die overeenkomstig punt 17.3.4 TGIS zijn voldaan, druisen dus niet in tegen richtlijn 2008/7/EG. Bijgevolg is punt 17.3.4 TGIS noch onwettig, noch ongrondwettig wegens schending van het beginsel van voorrang van het Unierecht.
- 43 Verweerster betoogt tevens dat het feit dat verzoekster niet wettelijk verplicht was gebruik te maken van de financiële-bemiddelingsdiensten waarvan de provisie met de bestreden zegelrecht-heffingen zijn belast, impliceert dat er in casu geen sprake is van niet-belastbaarheid.

Korte uiteenzetting van de motivering van de prejudiciële verwijzing

- 44 In de verwijzingsbeslissing refereert de verwijzende rechter aan het arrest van het Hof van 19 oktober 2017 in zaak C-573/16, Air Berlin (EU:C:2017:772), betreffende de inning van een heffing over bepaalde overdrachten van aandelen. In de zaak die tot dit arrest heeft geleid, werd geen kapitaalrecht geheven, maar wel zegelrecht over bepaalde handelingen waarbij een overdracht van aandelen werd geconstateerd.
- 45 De verwijzende rechter benadrukt het standpunt van verzoekster in het licht van de aangehaalde rechtspraak van het Hof, die steun biedt aan verzoeksters betoog dat de voor haar verrichte bemiddelingsactiviteiten geen doel op zich vormen en de betaalde provisie daarmee verband houdende formaliteiten zijn, waarover geen zegelrecht wordt geheven. Op de onmisbaarheid van de financiële-bemiddelingsdiensten en hun afhankelijkheid van de (hoofd-)verrichtingen met betrekking tot biedingen tot aankoop van obligaties, de uitgifte van obligaties en kapitaalverhogingen legt verzoekster de nadruk. Zij beklemtoont met name dat de nationale wettelijke regeling zelf de verplichting oplegt om bij een kapitaalverhoging gebruik te maken van financiële-bemiddelingsdiensten. Verzoekster rechtvaardigt dus op basis van de onmisbaarheid van de financiële-bemiddelingsdiensten de niet-belastbaarheid als bedoeld in artikel 5, lid 2, onder b), van richtlijn 2008/7/EG.
- 46 De verwijzende rechter verklaart dat verzoeksters standpunt weliswaar logisch is vanuit het oogpunt van de uitlegging en het rechtskader, maar dat hij nog steeds twijfels heeft over zowel het standpunt van verzoekster als het standpunt van verweerster.
- 47 De verwijzende rechter acht het standpunt van verweerster zinledig; deels vanwege de hiërarchie van de wettelijke regelingen, gelet op de voorrang van het

Unierecht, en deels omdat dit standpunt tegenstrijdig is, aangezien verweerster beaamt dat de financiële-bemiddelingsdiensten op een of andere manier verband kunnen houden met de verrichtingen voor het bijeenbrengen van kapitaal.

- 48 De verwijzende rechter benadrukt dat uit het reeds aangehaalde arrest Air Berlin (punt 31) volgt dat artikel 5 van richtlijn 2008/7/EG ruim moet worden uitgelegd en dat het verbod op de heffing van een belasting ter zake van verrichtingen voor het bijeenbrengen van kapitaal eveneens geldt voor verrichtingen waarvan niet uitdrukkelijk in dat verbod melding is gemaakt wanneer het heffen van een dergelijke belasting erop neerkomt dat belasting wordt geheven op een verrichting die integrerend deel uitmaakt van een globale verrichting voor het bijeenbrengen van kapitaal (punt 32).
- 49 De verrichtingen waarover het ging in de zaak Air Berlin, betroffen echter de overdracht van aandelen [artikel 5, lid 1, onder c), en lid 2, onder a), van richtlijn 2008/7/EG] en zijn verschillend van de verrichtingen die in casu aan de orde zijn, die betrekking hebben op financiële-bemiddelingsdiensten ter zake van de plaatsing van schuldinstrumenten, obligaties en handelspapieren en ter zake van kapitaalverhoging [artikel 5, lid 2, onder b), van voornoemde richtlijn].
- 50 De verwijzende rechter heeft daarom nog steeds twijfels over de uitlegging van het begrip [met verrichtingen voor het bijeenbrengen van kapitaal] „verband houdende formaliteiten”.
- 51 Hieruit volgt dat het geschilpunt in deze zaak betrekking heeft op de toepassing van het Unierecht, waarbij moet worden uitgemaakt of de betrokken verrichtingen binnen de werkingssfeer van artikel 5, lid 2, onder b), van richtlijn 2008/7/EG vallen, hetgeen zou betekenen dat daarover geen belasting mag worden geheven en de heffing van zegelrecht over deze verrichtingen als gevolg van de letterlijke toepassing van de regels van nationaal recht dus onverenigbaar is met het Unierecht.
- 52 Bijgevolg besluit de verwijzende rechter overeenkomstig artikel 267 VWEU de behandeling van de zaak te schorsen en het Hof te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de hierboven gestelde vragen.